

TICA is een variant van DIETA

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Zoals Dieke is afgeleid van Dieta; zo zou men Tica kunnen beschouwen als een klassiek aandoende variant van Dieke. Aan de oorsprong van deze naam en alle varianten ervan ligt het Germaanse woord 'Diet-' = volk (vgl. 'iemand iets diets maken; vgl. ook woorden als 'duid'-elijk; 'Duits' enz.).

Een variant van de grondvorm 'Diet-' is 'Thiad-' wat dan weer vervormd wordt onder invloed van de klassieke talen tot 'Theo-' (zie bv. Dietlinde wordt Theodelinde enz.).

Dietburg = 'beschermster (burcht) van het volk'
Diethild = 'schild voor het volk'
Dietlind = '(lindhouten) schild voor het volk'
Dietwif = 'vrouw uit het volk'
enz.

*

Dieta (of Tetta) van Wimborne, Engeland; abdis; † 2e helft 8e eeuw; feest 28 september.

Zij was abdis in het klooster Wimborne in de tijd dat Bonifatius in Duitsland zijn pionierswerk verrichtte. Hij had intensief contact met de abdis en via haar met het gehele klooster. Zij was een zus van koning Ine van Wessex. Toen zij weduwe was geworden, was zij toegetreden tot de kloostergemeenschap. Op het hoogtepunt van haar abdisleven had ze de zorg voor het materiële en geestelijke welbevinden van zowat vijfhonderd zusters. Zij moet een strenge vrouw geweest zijn. Uiterst zorgvuldig en precies. Haar zoon Wiehtberht was op zijn beurt monnik geworden, en zou zich later bij Bonifatius voegen. Ook één van Tetta's jonge leerlinges, Lioba, zou een trouwe gezellin van Bonifatius worden. Hoewel Tetta haar het liefst zelf had behouden voor het welzijn van haar eigen klooster, stond ze haar tenslotte toch aan de grote apostel van Duitsland af. Beiden hadden goed gezien, want ze zal straks naast Bonifatius van onschatbare waarde blijken.

Uit de tijd dat Lioba er nog verbleef, is een verhaal bewaard gebleven over een priorin. De priorin was de tweede in rangorde binnen een klooster: zij had vooral de verantwoording voor de materiële gang van zaken en nam de abdis waar als deze afwezig was. Dat kon vaak het geval zijn, want die werd vaak om advies gevraagd door vorsten en andere hooggeplaatste personen. We moeten daarbij niet vergeten wat het betekent om met zoveel vrouwen een gemeenschap te vormen; soms kwam ook toen al de kostschool sfeer boven. De priorin die ten tijde van Tetta dienst deed, had zich door haar starheid en onvriendelijk optreden ronduit gehaat gemaakt bij met name de jonge zusters. Zij wordt in de oude kroniek 'een bron van verdriet voor de zusters' genoemd. Toen zij stierf was dat een grote opluchting. Zoals gebruikelijk werd haar graf geaccentueerd met een dijkje van aarde, zodat het wat hoger kwam te liggen dan de gewone grond. Maar de jongeren waren zo op haar gebeten dat zij met zijn allen net zo lang op haar graf stampten en dansten dat het zelfs lager kwam te liggen dan de grond eromheen. Toen Tetta hiervan hoorde en het verzakte graf in ogeschouw kwam nemen, was zij behoorlijk ontdaan. Zij riep alle zusters bij elkaar en begon ze duchtig te onderhouden over hun grove optreden en harteloosheid. Dat ze een onvergeeflijke fout hadden gemaakt, en dát nog wel als christenmensen die toch juist op vrede uit moesten zijn. Zij moesten zelfs hun vijanden beminnen, en hier ging het nog niet eens om een vijand, maar om een medezuster, die zij bij haar leven al hadden gehaat, wat toch volkomen tegen het gebod van de Heer ingaat. En zelfs na haar dood konden zij haar nog niet met rust laten. Zij drukte hun op het hart die vijandigheid te laten varen, voortaan liever onrecht te verdragen en iemand onmiddellijk te vergeven; en ook te bidden om vergeving voor andermans fouten, net zo goed als je dat voor je eigen zonden doet. Vervolgens kondigde ze een driedaagse vastentijd af, waarin uitsluitend gebeden, gevast en gewaakt zou worden. Op de laatste dag kwamen ze weer rond het graf van die bewuste zuster bij elkaar. Ze zongen litanieën, zeiden hardop gebeden en wierpen zich languit voor God op de grond. Terwijl ze dat deden, rees de ingezakte grond langzaam weer omhoog tot het passende niveau.

Na haar dood zouden er op haar graf vele wonderen zijn geschied. Reden, waarom ze des te meer als heilige wordt vereerd.

*

Tekta (of Tetta) van Rémiromont, Elzas/Lotharingen, Frankrijk; abdis; † 675. Feest 7 november.